

[Lange.]

faa Indvirkning paa Bygprisen, som jo — det tror jeg man er enig om fra alle Sider — har været alt for lav i denne Sæson, saa lav, som man vel ikke havde ventet, den skulde blive.

Vi kan dernæst tiltræde, at man forøger Afgiften paa den haarde Hvede med mindst 3 Kr. Vi tror, at det vil kunne faa Betydning, ogsaa i Retning af, at der bruges mere dansk Hvede. Vi kunde have ønsket, at man var gaaet et Skridt videre og havde indført den Indmalingstvang, som vi ved mange Lejligheder har stillet Forslag om, og som mere direkte vilde sikre det, som man her søger at naa indirekte.

Vi kan endvidere tiltræde, at man gennem Kornfonden giver en Afgift af 1 Kr. pr. Tønde dansk Brødkorn til Avlerne af Rug.

Oplagringsbestemmelserne for Provinshavnene forekommer mig at være noget uklare, men jeg gaar ud fra, at Meningene maa være, at man ved Gennemførelsen af de nye Bestemmelser vil faa den samme Ordning, som var gældende under den første Kornlov. I saa Fald kan vi i høj Grad tiltræde Bestemmelserne og glæde os over, at man har naaet et Resultat ogsaa paa dette Omraade.

Derimod maa jeg meget beklage, at man ikke har kunnet faa gennemført en bedre Ordning med Hensyn til Eksporten — særlig af Byg — end den, man har, saaledes som den, efter min Mening ikke i Kornlovens Aand, er administreret af den højtærede Landbrugsminister. Det var med nogen Forbavselse, jeg saa, at der i Bemærkningerne til det Forslag, der blev forelagt i Folketinget, stod, at man maatte hemme Eksporten af Korn; man var tilbøjelig til i første Omgang at tro, at det maatte være en Trykfejl, at der skulde staa „fremme“, men det var virkelig Mening, at man vilde hemme Eksporten. Naar man tænker paa, hvad der er gjort i vort Land for at fremme og forbedre Avlen af Maltbyg, forbavser det en, at man saa ved disse Bestemmelser vil søge at hemme Eksporten deraf. Det betyder efter min Mening ikke alene for Landbruget, men for hele Samfundet en stor økonomisk Fordel, hvis man kan bevare og yderligere oparbejde et Marked for Maltbyg, idet der altid betales en betydelig højere Pris for Maltbyg end for Brødkorn. Jeg tror, at samfundsmæssigt vilde det være af stor Betydning, om man kunde ombytte god, men ogsaa dyr dansk Maltbyg med billigere Foderkorn. Dette har man desværre ikke kunnet faa gennemført, og det

er efter min Mening en stor Mangel ved Forslaget.

I øvrigt maa vi, som Forholdene ligger, erklære os tilfredse med dette foreløbige Resultat, og jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget til hurtig Fremme.

Gunnar Fog-Petersen: Der er tre Bestemmelser i dette Lovforslag, som jeg særlig vil fremhæve som Anbefaling for Loven. Den ene er Bestemmelsen i § 1, Stk. 3, hvor det lægges i Landbrugsministerens Haand i Samraad med Ministeren for Handel, Industri og Søfart og efter Forhandling med Landbrugsraadet at træffe regulerende Bestemmelser vedrørende Indførsel af Korn; det andet Punkt er de Regler, der foreslaas vedrørende Brugen af dansk Korn til Menne-skeføde, og det tredje er den Begrænsning der er indsat i § 4, Stk. 4, hvorefter Paragraffen faar en finansielt forsigtigere Af-fattelse.

Ingen kan i dette Øjeblik sige, om den Kornordning, vi nu arbejder med, vil udvikle sig i Fremtiden til et blivende Grundlag for Landbrugets Produktion, eller om det vil være Overgangsbestemmelser. Jeg hører til dem, der tror, at det første vil blive Tilfældet, og i saa Fald vil denne Lov kun være en Overgangslov til en anden, der gaar videre i Retning af at udvide den Bemyndigelse, som gives i § 1, Stk. 3, og i Retning af det Princip, der er nedlagt i Loven vedrørende Brødkornet, samt i Retning af det tredje Punkt, jeg pegede paa. Mange forstaaer ikke, hvorledes det kan lade sig gøre at begrænse Indførselen af Korn og dog opretholde vor Flæskeproduktion og vor Ægproduktion og bruge Korn til Heste i Landbruget, men det skyldes, at man ikke har Øje for, at Landbruget her i Danmark bruger en meget betydelig Del af sin Korn-avl til Kvægbrug, en langt større Del, end man i de officielle Beregninger som Regel regner med. Det er paa dette Punkt, det er nødvendigt at naa til en Begrænsning af Anvendelsen af Korn. Kunde man naa dertil, vilde det betyde mindre Kreaturbe-sætninger og som Regel højere Smørpriser og sandsynligvis medvirke til, at vi vilde undgaa — og havde vi gjort det tidligere, kunde vi have undgaaet — et saa katastrofalt Prisfald paa Kød som det, vi for ganske faa Aar siden var ude for.

Jeg tror altsaa, at det, vi her staar i, er Begyndelsen til en langvarig Tilstand, men noget bestemt kan man ikke vide derom. Ud fra den Betragtning vil jeg anbefale Lovforslaget, som det her foreligger, til Vedtagelse i det høje Ting.